

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

evne, og dem vedstaar jeg stadig væk. Jeg er stadig af den Opfattelse, at vi skal være forsigtige med at stille den danske Flaade ringere med Hensyn til Indtjeningsmuligheder, end Tilfældet er i andre Lande. Men, som sagt, jeg kan heller ikke indse, at dette Forslag paa nogen som helst Maade forringer den danske Flaades Konkurrenceevne.

Jeg maa protestere, naar det ærede Medlem Hr. Westermann siger, at dette Forslag er provokeret frem af Kommunisterne. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at i Virkeligheden har Spørgsmaalet om den her omhandlede Lovgivning været paa Dagsordenen det sidste Par Aars Tid, og jeg skal i saa Henseende med Henblik paa de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremkom med, sige, at det maa have visse andre Begrundelser, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har fremsat dette Forslag, end dette blot at sætte Fart i Overvejelserne. Thi det ærede Medlem kan sikkert ikke være uvidende om, i hvilken Grad der er blevet forhandlet til alle Sider gennem det sidste Par Aars Tid, og jeg vil med Henblik paa det Forslag, der har været fremsat af min Forgænger i 1935 om Arbejdstiden om Bord, sige, at hele dette Spørgsmaal gled jo ind i en ganske ny Fase, da man i 1936 vedtog Konventionen i Genève og vedtog den ogsaa med Stemmer fra Repræsentanter fra de danske Mandskabsorganisationer. Desværre lykkedes det ikke ved den Lejlighed at faa England til at gaa med, og for at kunne gennemføre en Forbedring af Sømændenes Kaar paa det her omhandlede Omraade, saaledes at vi i givet Fald kunde opfylde Konventionens Bestemmelser, var det afgjort nødvendigt, synes jeg, at vi kom paa Linie med de andre nordiske Lande. En Række Forhandlinger blev ført herom med det Resultat, vi ogsaa paa et givet Tidspunkt regnede med: at være paa Linie specielt med Norge og Sverige. Derfor maatte man lægge Konventionen til Grund, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at man har jo gjort Forsøg paa fra Mandskabsorganisationernes Side at faa nogle Lovforslag udarbejdet, som gik videre, end hvad Konventionen dækkede. Det fandt jeg ikke, at der var nogen Mulighed for, og paa et givet Tidspunkt var det jo ikke mig, der hindrede, at der kom Forslag frem, men derimod andre, hvad sikkert det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er vidende om. Efter at man dels i Sverige og nu ogsaa i Norge kun delvis har gennemført Lovgivningen baseret paa Genève-Kon-

ventionen, kan jeg ikke se, det er muligt i Øjeblikket for os at gaa videre, end Tilfældet er, og jeg vil her gøre opmærksom paa, at det Forslag til Bemanding, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, er tiltraadt af Sømændenes Forbund. Det er altsaa som sædvanlig Overbud, der skal gøres, men Sømændene har erklæret, at de kan affinde sig med dette Forslag til Bemanding, og under disse Omstændigheder kan jeg ikke se nogen Anledning til at skulle forbedre Forslaget eller antage den Bemandingsskala, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har stillet Forslag om.

Jeg vil ogsaa gerne sige, at det er urigtigt, naar det ærede Medlem stadig væk hævder, at jeg administrativt kan iværksætte nye Bemandingsregler, der gaar videre end de gamle. Den gældende Bekendtgørelse af 6. Januar 1933 angaaende Bemanding af danske Skibe med Henblik paa Sikkerheden for Menneskeliv paa Søen er udstedt i Medfør af § 13 i Loven om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920 med senere Ændringer. Denne Hjemmel i Skibstilsynsloven er imidlertid kun tilstrækkelig til at udstede Bemandingsregler, der alene tager Hensyn til Sikkerheden paa Søen, og det er ikke rigtigt, naar det i Slutningen af Bemærkningerne til Punkt 3 i Forslag til Beslutning er anført, at nye Bemandingsregler kan indføres blot ved Bekendtgørelse fra Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Saaledes som hele dette Spørgsmaal ligger, efter de mange Forhandlinger, der er gaaet forud, ogsaa med Sømændenes Organisationer, vil jeg regne med, at jeg i Virkeligheden ved dette Lovforslags Fremsættelse er i fuld Overensstemmelse med de paagældende Mandskabsorganisationer, og jeg kan ikke paa nogen Maade anerkende, at dette Forslag skulde bevirke, at danske Redere skulde blive stillet ringere, end Tilfældet bliver i Norge og Sverige. Saaledes som man nu har gennemført de paagældende Love i Norge og Sverige, er det meget vanskeligt at drage direkte Sammenligninger, men rent skønmæssigt vil jeg tro, at vi kommer til at ligge paa Linie med de paagældende Lande, og at der derfor ikke fra vor Side gennemføres en Foranstaltning, der paa nogen som helst Maade kan genere de danske Redere.

Aksel Larsen: Jeg ønsker at sige til de Bemærkninger, der er fremsat her under Debatten vedrørende Hyreforholdene i Østersøfarten, at man maa være klar over, at den danske Krone staar ganske overordentlig lavt, og en Undersøgelse, foretaget af Sø-